

უმღვანედად ვადაწყვეტილია, რომ სა-
მეფო კარმა იგლოვოს პარზის გრა-
ფი ვარდაცვალება.

მართლდება ის ხმა, რომ „რუ-
სალიკს“ დაღუპვის ადგილი იპოვნენ-
სო.

* კავკასიის სამხედრო ოლქის
სასამართლომ ორშაბათს, დღის 11
საათზედ, კავკასიის რკინის გზის თა-
ნაშემწის კორპუსის მკვლელს, გარ-
შენინს 29 წ. დარჩობა გადაუწყვიტა.
ეს განაჩენი კავკასიის მთავარბრუნ-
ებელს წაიკითხა დასამტკიცებლად.

* რკინის გზის სადგურ შორაპ-
ნიდან გახ. „ნოვ. ობოზ.“ დებე-
შით აუწყებენ: „11 სექტემბერს მუ-
შა მატარებელი №14 მარტო-უბა-
ნის სადგურიდან გამოვიდა. ს. ს. ათ.
და 10 წ. მე-7 ვერსზედ გადაბრუნ-
და. ორთქლ-მავალი ქვაბი № 1003
(მემაშინე მიხევეი იყო), ღირდავს
ასკილდა და გზაზე გარდაცარდა.
გახიზრა. 7 ვაგონი გვერდზედ გადა-
ვირდა, ამ უბედურების დროს მუშა
გერასიმე ნიკოლაიშვილი იქვე
მოკვდა და სხვა ორი მუშა დაშავდა.

* ხელო, 15 სექტემბერს, არტის-
ტები ბიანი და ვ. ალექსი-შენიშვი-
ლი სახელმწიფო კატარის წარმო-
დგენას ჰმარაოვენ თათარულსა და რუ-
სულს ენაზედ ბუხაძის ემირისათვის.

* ამასთენიდან დებეშით იუ-
წყებთან, რომ დიდის მთავრის ოლქ-
სანდრე მიხეილის ძის სასახლის შე-
ნობა უკვე დაუსრულებიათ.

* გზათა მინისტრის განკარგუ-
ლებით ტულისი და მარჯაონის შუა
რკინის გზის საავარაკო მატარებლები
იგლიან მარტო 15 სექტემბერამდე.

* ტფილისის სამხედრო ბეგარის
საქრებულო აცხადებს, რომ ვინც 1
ოქტომბრიდან 1872 წლ. დაბადებულ
და ამ წელს კენჭის ყრით ჯარში უნ-
და გავიდეს, ისინი 2 ოქტომბერს
უნდა გამოქადადენ კენჭის საყრე-
ვზედ. ვისც კენჭი უშეხდება ჯარ-
ში გასვლა, ოქტომბრის 25-დღიქვე-
ბიან დათხოვნილნი თავიანთ საქმე-
ბის დასაბოლოებლად, მხოლოდ 25
ოქტომბერს-კი დიდის 8 საათზედ
უნდა წაესტენ სამხედრო ბეგარის
უფროსის წინაშე.

* სოფ. ტუბიუელი: მუპაკეთაა

მავალზე ფიქრს ვერ ბედავდა. მისი
არსება რაღაც ცრუ მორწმუნებას,
ბედისწყობის შეგრძობა და ამ ეპი-
თიქის კიდევაც სწამად ბედის-
მწყობარი ანგელოზი. აბიტიმ კვლავ
თავითგან უბრუნებოდა თვის აზრებს
და თვის წარსულ ცხოვრებას ითვა-
ლისწინებდა. იგონებდა, იმ ნეტარ
წამს, როდესაც სწავლის სიდი-
დედ და კაცის დანიშნულება გიგო, იგონებდა
შეგირდობის ხანას და გუ-
ლი ნეტარებით ეცხებოდა. აგონდ-
ბოდა თავის აზრებზედ, იმითი ღრ-
ვილებმა მიაღო სწავლისადმი და..
აქ-კი მსჯელობას მათე უწყებოდა.
„რა დროს-და მადლიერსწავლა, ჩვენ
წამ მოსპობილი გვაქვს მადლი სს-
წამიდან მუშაობაში შესვლის სახსარი“
უცბად გიგონარა გულში და ამ გულ-
საკლავს კითხვას კვლავ თავი შეაჯა-
ხა. მაშ რა დაგაჩენია? ნუ თუ ასე
შუა წყალში უნდა დაგაჩენო? ან

საზოგადოების ქვის ნახშირის ნა-
დანი თუმცა-ღა ყოველი ღონე იყო
ხმარებული, რომ ცეცხლი არ გა-
ლიტერებულყო, რომელიც შარშან
აპრილში განდა და მას აქეთ სულ
აქრობენ და გზას უკრავენ, მაგრამ
31 წარსულს აგვისტოს ცეცხლი უეც-
რად გალიტერდა და ამოვარდა რამ-
დენსამე „გეზუნგში“, მუშაობა ნახში-
რისა მიწვევს შეაჩერეს და მუშებმა
ცეცხლს დაუწყეს ქრობა. რაკ მუ-
შები მიწასა და ქვას ჰყრიდნენ „გე-
ზუნგებში“, მაშინ ერთი მუშა მიკრ-
ტირ ვართანოვი, უცაბედად გადავირ-
და ცეცხლიან „გეზუნგში“ და საშინ-
ლად დაიწყო სახე და ხელფები. ს-
აბრლო მუშა მ. შინვე გამოიყვანეს
ქვედა სათაფლიდან, მაგრამ სი-
სი-სი-სი არა ეტყობოდა-რა და მე-
სამე დღეს დიდის წვალებით გარდა-
იცვალა.

* * * იქედანვე: ორს სექტემბერს
მღვიმე-მალაროში ორი მუშა გვარად
მხივით და იაშვილი, კიდევ დაშავ-
დნენ ცეცხლით, მაგრამ ამათ სს-
სი-სი-სი არა უშვებ-რა, თუმცა
პროლოსი არა სს-სი-სი-სი და ავთ
დაშვივარი. 8 სექტემბერსაც, ლეთის
მშობლობა დღეს, ერთი თავს ზარ-
დამცემი ამაივი კიდევ მოხდა და. დიდის
8 საათზედ მუშა სიონია ტაშოშვილი
და მის 14 წლის ვაჟი სერგო წვი-
დნენ მანდნის თავზედ შემოს საყრე-
ვად, ტაშოშვილის ვაჟს, როცა მან-
დნის თავზედ მიდიოდა, უცბად გა-
უსკდა მიწა და ჩავარდა 11 საყრდის
სიღრმეში. თურმე მიწა გამოქვაბული
ყოფილა მღვიმე-მალაროს ქვეშ, საიდ-
ვანც კავშირი და ვაზი ამოვარდა მა-
შინვე. საწყალმა მამამ ყვირილით აი-
კო იტყობოდა: „მშველეთ, შველი
დამეღუპათ!“ მაგრამ შველა ყოვლად
შეუძლებელი იყო, შიგ ჩასვლა თა-
კითა-კი ვერავინ გაძებდა, მერე გვერ-
დიდან გათხარეს მიწა და ნ საათის
შემდეგ ვაზით და კვამლით დაბრ-
უნდა გვამი ამოიღეს საბრალო ბავშვი-
სა. საბრალო ღედ-მამის ტირილსა და
მშუპარებას საზღვარი არა აქვს.

ქედითი მასწავლებელი: „იგონის“
გულმდღე წარსული პირველ ახალ ამბავში
შეუძლიდა არის დაბეჭდილი „ნაშუის ტი-
ხისა“, უნდა იყოს: მიხედვლესკის ტიხისა“.

და მ ა კ ე რ ი

მსოფლად განხიზნა თავისუფლებას უს-
რუნედა-მყოფელი. თავისუფლებას და

ჩვენი საქმეკრძალა. იქ, იქ უნდა წა-
ვიდეთ, ვისწავლოთ, ვსწავლოთ ჩვე-
ნი სიბრუნების სასაზღვრებზედ. იმედინადა
წამოიძიხა ილიამ და გუ-
ლიანდ ამიბოხნა. მოდი, მოდი
ჩემისთანა გზა-დაბნეულსო, ხელი
ხელს მიეცეთ და კვლავ ვისწავლოთ,
კვლავ ვიბრძოლოთ! ეს სთქვა ილიამ
და შუქლიდებ ხელი გვიანდა.

მთავარ კარგა მალა წამოსული-
ყო. ხალხის ყრამული ისევ გვისმო-
და მთაწმინდის ფერდობებზე, ცელქი
ნიათი შიგ ყურში არტყამდა შორას
მოტკეპულს სიტყვას და მით ბედ-
ნაძეს კვლავ გულს უბრაზებდა. ავტრ,
შემოგონს ბრმა მითხოვარა გულ-სა-
კლავი სიძლიერე, „შეგი ზღვის ნახარის“
და ილია გაეყრეოდა. სიმღერის შე-
მდეგ მოისმა სალომურის ხმა. ამასც
ვიცოდა ბრმა მითხოვარი უკრავდა
გულ-გრილი ადამიანთა გასართობლად,
უკრავდა რაღაც უცნაურ ხმას და

მალ მომტრებს შორის ისეთივე გან-
სხვავებაა, რაგონად თავისუფლებას
და მონაბას შორას.

ტრალი
**
მსოფლად მუყეს დაეპყრეს შექუქანს
თავისის კრას საყარად.

გოვენარგი
**
სამს დედა-ბაბაჟე ქვეყნს ასე დაყრ-
დნობდა: სამართლეს, მართლ-მსაჯუ-
ლებას და თანხმობასზედ.

ქ ო რ ა მ ს ო მ დ ე შ ი ა

ქ. სოხუმი. სიონის ფასის და-
წვევამ, სოხუმის აღბე მიცეობა და
ვაკრება ძალიან დააქვეითა მიწის
დასაღობის საქართველოში, და ღი-
ლი ზარალიც ნახეს აქაურმა სიონის
მომუშავეებმა, რომლებსაც მიუტყ-
ვებიათ თავიანთი სახლ-კარი *) იმ
ინდით, რომ აქ უფრო მოვიგებთო;
წინა წლებში მართლად იგებდნენ
ფულს და იმისთანა ყანის ათას კაცს
ნახავდით, რომელსაც ათასთა თუ-
ნაინებთ ჰქონდა ჯიბე სასვე. წყელს
ბედმა უმტყუნათ ფული სიონიდა,
რომელიც იმთ უჯდა არა ნაყლებ
50 კაპეიკისა, ვაქცილებ 35 კ—და.
40 კ—მდის.

სიონის ფასის დაწვევამ ვერ შე-
შინა მუყენები და წყლას ბლო-
მად დასთესეს სიონიდა, მაგრამ წყლს
უარესი დემარათი. ფას ვილა უსა-
ყვედურებდა, თუნდა ააზად ყოფი-
ლიყო ფული, რომ გვავლას სულ
ერთიანად არ გადაეწვე და არ გავნ-
დურებინა, სწორით ორს თვეზედ
მეტე იქნება, რაც აქეთ წვიმა აღარ
გვინახავს. ერთ ორჯერ იყო კო-
კის პირველი წვიმა, მაგრამ ამისთანა
წვიმამ რაც არ ავნო, არაფერი ურ-
გია მოსავლისათვის. წყლს სიონის
ფასი არა ჰქონდა და არა აქ, როგორც
სხვაგან, აგრეთვე სოხუმშიც, მაგრამ
მომავლის წელს უბეველია კარგი
ფასი ექნება, რადგან თითონ მუ-
შებს დასტრდობის ყოველ სიონის
მოსახლეთის გამო. წარსულს წელს,
როგორც სტატისტიკურის ცნობა
მიგან, სწინა ქუთაისის გუბერ-
ნიის არც ერთს მარხაში არა ყოფი-
და სიონის ისეთი მოსავალი, რო-
გორც იყო სოხუმის ოლქში. წელს

*) აქური ყანის მუშა ხალხი სხვა-და-სხვა
მხრიდან არიან მოსულნი, აქა ჰნახეთ მგ-
რელს, ვარულს, ბერძენს, სომხს, ესთა-
რულს და სხვათ.

ამ ხმაში დამდინე ქარმონია იხატე-
ბოდა, სამი და რთხი იმოდენა ტან-
ჯვა ვიხა ეგოპტოლოდა. ილიამ კო-
რგა ხანს უფრო ყური ამ ხმას, უნ-
დავდა რამე სიმღერა, საწვეურო ჟი-
ლო ეგონა, მაგრამ იმის მარტო ეს
ენსობა ამ ხმაში: ღებრთი არა
გაქეთ პური შიშან, მაქამო რაყო.
შემისაბლეთ თქვენი სისხლი და ხო-
რკითა. ხალხი-კი გულ-გრილად კის-
კისებდა და სალომურის ხმა არც-
ცხობდა. ილიამ გათვალისწინა ამ
საბადავთა ყოფი ცხოვრება, მიუხე-
ბი მათის დაქვეითებისა, დაგაზაკე-
ბისა და გული ყელში მოებჯინა.
კვლავ შავმა ფიქრებმა შეუპყრეს იგი
კვლავ თვალ წინ წარმოაღება ქვეყნის
უსამართლობა და ძალ-მომხრეობა.
საბრალო ილია დეკოდირი ღომი-
ვით ფეხზე წამოიჭრა, სიბრაზე მუ-
რულმა ბურტყენი დაიწყო და გ-
ნრისებულმა მთავრს მუშტი მოუ-

სხვას თვი დავინებოთ და ვგონებთ
შორასნის მარხაში **) მეტი სიონი
მოვიდეს, ვიდრე სოხუმის ოლქში.
ავრთვედ გავლამ ვენახებზე ძალიან
დაზიანა.

ყოველსავე ამის მიუხედავად სო-
ხუმს მინც დღით დღე წარმატება
და გაღვიძება ეტყობა. ამ ორის
თვის წინათ ზენა მ. ჩხაძემ და გ-
რუხაძემ გამართეს რამდენიმე „ონი-
ბუის“, რომელიც ყოველ დღე და-
ნის სოხუმშიდგან სრულს მონასტ-
რამდის (ახალ ათონისს), სოხუმ-
დან ღრანდის მონასტრამდის და
ქიჯდეს ვიდრე მონასტრ კოლორამ-
დის. სირცხის მონასტერი მდებარ-
ებობს 21 ვერსის მანძილზედ სო-
ხუმშიდგან რუსეთისკენ; ღრანდის
მონასტერი მდებარეობს 18 ვერ-
სის მანძილზედ სოხუმშიდგან სამე-
გრელოსკენ. ამ ორსავე მონასტ-
რებში ყოველ დღე მრავალი მლოც-
ველი მოდის სხვა-და-სხვა ქვეყნიდან,
მეტყველებ რუსეთისკენ.

სირცხის მონასტერში სოხუმშიდგან
გაღის ომნიბუისი ყოველ დღე დიდის
საათის რვაზედ და ბრუნდება ქიჯდეს
საღამოს საათის შვიდზედ, აგრეთვე
მეორე ომნიბუისი გაღის ღრანდის
მონასტერში სოხუმშიდგან იმავე სა-
ათზედ და იმ დროსვე ბრუნდება
მგზავრი ორივე მხრით ბოლომდ აარს,
ასე რომ ბევრჯერ უდელიბობს გა-
მა მგზავრი იძულებულია დარჩეს.

აგრეთვე ზენს ჩხაძემ და რუხაძეს
შხადა აქეთ ომნიბუისი და ამ დღეებ-
ში დაიწყეს სირაულს სოხუმშიდგან
დაბე გულდავთამდის, (50 ვერსტა
სოხუმშიდგან), რაც დიდს შელავარა
და სარგებლობას მოუტანს გულდა-
ვთელ მგზავრებს. ზამთრობით შხირად
ყოფილ იმისთანა შემთხვევა, რომ
სოხუმშიდგან გულდავთაში მთავარი
მგზავრი ორთქლ-მავლის გემს ნოვო-
როსიაში გაუყვანია უმინდობის გა-
მო და ნოვოროსილიდან ისევ სოხუ-
მში, ასე რომ ილაგ-გაწყვეტულს
მგზავრს სოხუმშიდგან გულდავთაში
სამი საათის სავალი სამს ვიკრას
უფრო და მინც დანიშნულს ადგი-
ლებზედ ვერ მიუხევეია. ეხლა ომნიბუ-
ისის შემწეობით ყოველ დღე შე-
ცხებდა სოხუმშიდგან გულდავთაში
შეშვალა. ამ ომნიბუისის პტრონები
თითონაც კარგს მოგებას ჰნახავენ
და მგზავრთაც ძალიან გაუფიქრე-
ბენ მოსულას. ომნიბუისისავე მი-
მართლ დაიწყებოდა სოხუმშიდგან ქ-

**) შორასნის მარხაში ძალიან მიერე
მოსავალი იცის სიონისდა.

ღერა. ამ დროს მთავარ შავს ღრ-
ბლებს მოეფარა, თითქოს კაცის ბუ-
ბაზე სიცილი მოუფიქრა და პარი
იბრუნდა.

— მე ხომ ისეთი უმწეო, ისეთი
მომძლებული ვარ, როგორც ის გლა-
ნებდეს, რომელიც ძალდაღრმად არავე
აგებდესო. მაშ რა-ღა დაგაჩენია, სამს
მესამდელს კაცობრიბასაო? დაეთხა
თავის თავს და ღრმად ჩაფურცდა. ამ
დროს, რას ფიქრობდა ჩვენი ბედ-
ნაძე, სწორედ მოვასწერეთ ძალიან
ძნელი გ მოსაცნობია. მხოლოდ ეს-
კი უნდა ითქვას, რომ ბედნიანე სხვა-
თა შორის, იფიქრებდა იმას, რასაც
იფიქრებს ყველა პატრონისი, გულ-
წრფელი და სოხუმებისგან დაგაჩენ-
ლი კაცი. დიდხანს, დიდხანს იფიქრა
ილიამ. იგი სულ მთლად აიხიზნა თანს
გვარ კითხვებს გარჩევამ, და ბოლოს
ისე იმ აზრს დადგა, რომ სოხუმ-
მყოფელი განათლება თუ-ღა უშე-

ზუგლიდამდის, მაგრამ ამას ამ დრო-
ებით უკუდი გზა უშლის ხელს, რომ-
ლის კეთებაც უკვე დაწყებულია
კარგა ხანია და მალე გათავდება.
ზახველი

ხანის წყლის ხეობა. ჩვენი ხე-
ობა პურ-ღვინის სიმღერით თუ არ
ავლობებს, არ ჩამოუვარდებოდა ქვე-
მო იმერეთს (აიონის ხეობას). უმ-
თავრის სარჩო იმერეთისა სიონი-
ბისა, რაც აქ ბორომდ მოდის; ვენა-
ხები თუმცა კარგი იყო, მაგრამ ფი-
ლოქსიამ აქცო ის დღე დააყენა ვი-
ნახებს, რაც სვირში. თუმცა ღვინო
ამ ეპიად აქეთვედ სამყოფი ვეღარ
მოდის, მაგრამ სიონისდა და სხვა
მოსავალი ადგილად ავსებს ამ დანა-
კლისს. საქართველოს არც ერთის
კუთხის ხალხი არ არის ისეთი მუშა
და ჯავის გამწევი, როგორც აქური
ხალხი. აქური გლეხები და ანა-
რთი ერთს გვარს შრომისა და ჯავ-
შია. მავალითად, შარშან, როდესაც
ცული მოსავალი იყო ზემო იმერეთ-
ში, აქური გლეხი და ანაურთი, ვი-
საკი-კი მიუხევეოდა შინ ოროლო
გაროში, როგორსავე (სოფელია ბა-
დადს დალა) მიდიოდა ცხენებით,
ყოფილად იქ ბათინს სიონისდა აა-
ხად, მოპქონდა სოფლებში და ორ-
კეცად, ზნირად სამუცვლად, ჰყიდა
ასე რომ აღებ-მიცეობა თითქმის
სულ იმთ ხელში დარჩა. იმ ამ დროს
გაისუფეს კისერი აქურთა გლეხმაც
და ანაურმაც.

თუმცა ეს კუთხე იმერეთისა მთა-
გორიანი ადგილია, და ადგილად
იფიქრებდა კაცი, რომ ხერიანი გლე-
ხი აქეთენ ძვირად იქნებოდა, მაგრამ
იმის უმთავრესს სიყვითეს კარგი გლე-
ხი შეადგენს; გარდა ამისა, იქვე ახ-
ლის სახელმწიფო მთა არის, ყო-
ველ ზაფხულში შეიკრებიან ასე
რვა-ცხრა კაცი ან მეტი, ხარ-ჯრით,
მიღან სახელმწიფო მთაში (გლო-
ბილეს ემხანამ ამ მთას) და ჩამოა-
დავენ ხოლმე ბაღდადადგ ხეებს; აქ-
კი ბევრი მუშტარა ჰყავს ამ ხეებს და
იოთ ამაზე ნაყიდ ხეს სამ თუნდა
ჰყილიან.

წელს ზაფხულში ზენა ს. ანანო-
ვა ხანის წყლიდან გაიყვანა არხები
და აჯავიანის იქითა მთაზე (ხანის
წყლისკენ) სულ სარწყავებად გაა-
მენა შიგ ბაღები, ავსო სხვა-და-სხვა
ხეხილებით, ვახუთია და უსოკა-
ვილებით. აქური კაცი ამჟამს: ხანის
წყლიდან და ყვირილადან არხების
გაყვანა შეუძლებელიაო, რადგანაც

ღის რასმეს, თორემ მისი და იმის
მსგავსი ადამიანების ცხოვრება, მარ-
ტო ოხვრა, ტანჯვად და ვეზამ იქნება.
— ამ გალინა. ცისკარმა ტიქონი
დაიწყო. ირმის ნახტომი ცხვედ გა-
იქიბა. მხოლოდ მაშინ მოვიდა ილია
გონს და ღვეუ-ღვეუ დაუშვა. ხსო-
ში რომ შევიდა, ტანთ-გაუბლელი მა-
შინვე გოგონაზედ მივიღო. დადა-
ლოლ დაქანტულს რული მოვიკიდა.
ილია უბრავდა, მაგრამ ნახულ-
ნა-გარბობა მინც თვის არ ანებებდა,
თვალწინ ედგა ხელ-დაშვივარი მთა-
ხივარა ბავშვი, ყურში-კი გლახის-
ვად სალამურის აკვირდა: ქტის
ტიანები არა ხართ, პური მა-
ქამეთ, შიშვილითა ცვეტებო? ამ
ფიქრებით დაქანტულს დადინა ბედ-
ნაძეს, მაგრამ ვი ამისთანა ძილს.
მის გულში მთელი ჯგჯჯოვითი ტრია-
ლებდა!

რობა და, რადგან აშკარაა საჩვენებლად ასეთ ხორბლის საცდების სასოფლო მეურნეობისათვის, სასურველია, რომ ქაზნებრივად ამ საქმის განხორციელებას ხელი შეუწყონ მამულის მფლობელებმა, სასოფლო სამეურნეო საზოგადოებათა და ერთობათა. ეს დახმარება რომ აღმოუჩინონ, მაშინ რკინის გზა მხოლოდ მიწას დაუთმობს საელევიტორად მუქნება, სადაც-კი ეს შესაძლებელი იქმნება, და ფინანსთა სამინისტროს უწყველია ამ ელევტორების გასაკეთებლად ითვის საზოგადოებრივ ფულს ასესხებს. წიგნაკის ავტორის სიტყვით, განსაკუთრებით ის არის სასურველი, რომ მამულის პატრონებმა მონაწილეობა მიიღონ რკინის გზის პაწია სადგურებზედ საწყობ მალაზიების აგების საქმეში, მით უმეტეს, რომ ასეთ სადგურებშიდან ხშირად სულ ორსა და სამს მამულში მოსული ხორბალი იგზავნება.

ამ წიგნაკში გამოთქმული აზრი ამიერ-კავკასიის რკინის გზის მმართველობას უტყობებია კავკასიის სამიწებრივო სასოფლო მეურნეობის საზოგადოების საქმისათვის მის და განსახილველად ამ შემდეგ, როდესაც ამ საბჭოს აზრსაც მიიხედავს, თითონ შეუდგება ამ საგნის ყოველ მხრივ აწონ-დაწონვის. ამ აზრისავე შესახებ იხილეთ დღევანდელი მეთაური წერილი.

ძირითული მნა და სილოვანი

ივერის № 139-ში შევნიშნე, რომ სიტყვის მისცა მიუაღ წერა კონონიერი არ არისო, რომ ქართულ-სახელმწიფოში და ბევრგან იმერეთშიაც მისცა იხმარებო, რომ ძველი მწერლობა ამ გვარ შემთხვევაში ასოს მ მულად მხმარობდა, თითო «ვიწინა» წარჩინებულნი მწერალი იყვნენ ამ სს აგრეთვე არ სდენინდენია. იქვე აღვნიშნეთ, რომ ერის მხრივ ახალგაზდა მწერალთა შორის განსაკუთრებულ ყურადღებას იქცევს ენა ი. მ—ნისა, სახოკისი, ძმთა რაზიკ-ვილითა, თავისუფ. სვანისა, ნინო-შვილისა, კარიკა-შვილისა, ვოლსკისა, ლომაურისა, არაგვისპირლისა, ქარაისი და სს.').

ყველა ამის გამო ბ-ნი სილოვანი აღწერდა მ ჩვენს წინააღმდეგ (იხ. კვლევა № 29, ივერის ლინგვის. ტია) და გინება-ლანძღვით ავიკოლო: უკეთი ხარო, უმეცარიო, ბაღანო, ანაბანი ახლა გავითავებიაო და სს. (სილოვანის გინების ნიმუშები ჩველთათვ ივერის № 147-ში). იმავე წერილში ბ-ნი სილოვანი ბრძანა, რომ უფრო კანონიერია მტყ იწერებოდეს, ვიდრე მისცაო და ამა-სთანვე აღნიშნა რაოდენიმე ვიოომ-და ჩვენ მიერ უკანონოდ ხმარებული, სიტყვა.

ზასუში (ივერია № 147) შევეცადეთ დაგვეტყვიებინა ჩვენ მიერ ნახნარ ფორმების სიმართლე, აგრეთვე გამოვარკვიეთ მიზეზი სილოვან-

ნის დაწყობისა და ასე დავაბოლო-ვეთ ჩვენი წერილი: «ბ-ნი სილოვანი უფროს გვეძინებს, ბაღანს, ანაბანის უკონდინარს და ისეთის საგნებს ეტება, რომელიც მას ჯერ თითონაც რიგაინად გამოჩვენდა ანა აჭას. იქვე ნათქვამია მქონდა: «ერთობა სამწერლო ენისა აერთებს თვით ერსაც. ჩვენი გვარ-ტომი ჯერ იმდენად მქონდა იმეკე-მწერლები არ არის, რომ სამწერლო ენის არევი დარევი ამ გვარ-ტომის შემოკვე-შეკვეშირება-შეგუგუვების საქმესაც არ ავინოს. ეს იყო ჩვენი აზრი და მიზანი და სხვა არა-რა».

ჩვენი პასუხი უფრო საწყენად და-ჩვენია ბ. სილოვანს. ამის გვიმტკიცებს «კვლევის» № 35 ი, რომელში-ც დაბეჭდილია ჩვენი მოკამათის ვებებრებელი სტატია (ყოცა ნაკლებ რვა სვეტია) ეს დიდი წერილი, შინაარსის მხრივ გაყოფება სამ და-გად, რომელთაგან პირველი სავსე-ბულ-საფაშადაცა, მეორე—საყამათა და მესამე—საჭრბასისა. პირველი დარგი ამსადაც: «აა, შენ მეტი თუ არა, ნა-ღები აღარაა.

ნათქვამი პირველ დარგად:

- დაეკუწებო ლათინები
- უფლებადღობს ვითა ყოფი
- სასიცილოვ არის და სატირადივ, როცა, ვინც უნდა ათას, თითი აჯაზ-გოს და მატისთან განს-კა ურცხვით ახსილავს: «აა, შენ აჯაზყოლო!»
- ქალაქებსა ჩაღა-ბუღას
- ბ. ვიარგემქ! როგორ გმადრე-ბათ თქვენთანას გამოხეხილ ლინგვის(სა ამისთანს?) სადრეე და ისევ ისეთი თავსჯლობათ და ფოიოზობით!
- სულ-მოკლე უფაილხარ
- თქვენსავით ხაუშურათ რომ მო-კაბებ!
- თქვენსა უფიგობის შედრამბე
- ი ქვენისთანს (და არა თქვენითა-ნა!) უფივ კარტავანს!
- ეკარტული ენს სრულადივ არა გტო-დნათ.
- მამა ვიცხონდებათ და სს. და სს. მეთორმეტე მუხლი-და დაგლუ-ბათ ბ. სილოვანი! დედა რატომ არ აპოშიგდეთ საფლავი-და.
- ყველა ამის შემდეგ როგორ-და ვსთქვით, რომ ბ. სილოვანი ვსუ-თების იმ იმერთა რეცხეს, რომელთა შესახებ ძველი თქმულობა გვაუწყ-ვებს: «ზრდილი არიან იმერნი, მტე-რა მიმცემი რისებისა».
- საყამათა ღარბა
- ბ. სილოვანი ამტკიცებს, რომ მზნიდგან აღიარება მიმდობა იქნე-ბა აღსარებულა და არა აღდაჩეულა. აღიარებულა ახალ-აღლაბრულიაო.
- ქართულ დღესკონებში განმარ-ტებულია ორი სახელ-ზნა: ჯაგა-რება და აღსარება. თუ არსებობს რა-ივე განსხვავება (აზრის მხრივ) ამ ორ ზნათა შორის, (დაც ვისა ჰქვს ემევი, რომ არსებობს) მეგონია, იმდროსაც სხვა და სხვა უნდა მქო-ნდესთ. განა რომელი ქართველი არ იტყვის, ეგორგა ბრძინვალე საქართველოს მეფედ იქნა აღიარე-ბულიო; ანუ «მევი დავი დარბაბის შემდეგ თამარს გიორგი რუსი შერ-თეს ქმრად და იგი აღიარებულ იქმ-

1) ეს სახელებიც სხვათა შორის ჩამოვ-თვალეთ, რადგან ქართულ ენის ყოველი მეთოდით რომ აღვნიშნა, ჩვენი შენიშნა გაციანებულბოდა. და ან რა საჭირო იყო ყველას დასახელება. აღნიშნულ პირთა ნა-წერების ნაშ მიოქცია ჩვენი ყურადღება და გინც ეს შევნიშნეთ. თუ ეს სტაბილუ, ვით-ხზნა, რაში და როგ არ.

2) ვიკვირის, ბ-ნი სილოვანი ამისთანას მა-გიერ ამითანას რატომ არა სწერის პაქ-ს ციტი ბარე უნდა იყოს, რადგან ხალ-ხში ხშირად გვეხმის ამითანა.

შენიშ. ასათ-ამწუბობას

ნა სრულიად საქართველოს მეფედლო. განა ოდესმე თქმულა და გავიწილა თამარი (ან სხვა ვინმე) მეფედ აღს-რებულ იქნაო!

ბ) წერე, ტეხე, კრეხე და სს. უნდა იწერებოდეს ასრე: წერა, ტეხა, კრეხა და სს. რა მოხელეა ეს სახადელი ფორმაო. მოსმენსაც კი შესაზნობელია, როცა ბრაზში გვეხმის ესწავა, გავიკვირო. ლიტე-რატურაში როგორ შემოგაქვთ ეს ფორმაო.

წარმოიდგინეთ, ბ. სილოვანი, რომ ძველი მწერლობაცა და ახალიც მხმარობს ამ ე-ს. მაგ. მოიცეით იგი (ფს. 47,13): დამდევი (მო-თქმით ტირილი მეფის ირაკლის სოლ.; მსაჯულის-მიერ); ჩაურთუი (ლექსიკ. სა აზრბელიანის, გვ. IV); შემიტყვე («ყოლო», № 15, ჩემი თავ-განდასვლია აკაკისა), უზღვეთ (იქვე, მისივე); მივდევი (დავითიან გურამიშვილისა). თუ ეს ავტორიტე-ტები არა ექნა, იგივე სილოვანიც ვიმოწმით, რომ ზემოთ მოტანილ სიტყვებში უკანონო ანუ, უკეთ ვსთქვათ, ქართულის ენის შეუფერე-ბელი არ არის. სილოვანი სწერს: «ხელი დაადევიო და თქეთ». («კვა-ლი», № 35 გვ. 16).

შესწავება: დავდევი, დავდევი, დავა-დევი, დავდევი, დავდევი, დავდევი (ჩაურთუი, ჩაურთუი, ჩაურთუი:ო) ასრე მეორე სილოვანი, ხოლო პირველი სილოვანი-კი გვიჯერებია, რათ შემოგაქვთ. ლიტერატურაში ეს სახადელი და ბრბოს შესაფერი ფორ-მაო. დიდება შენდა, დემითო! აი ამისთანა კაცის შესახებ თქმულა:

ვაა, შენ ჩემო მანსეო, ხან ასეო, ხან ისეო.

(შემდეგი იქნება)

წინილი რედაქციის მიმართ

უთონსადაც გთხოვთ ნება დამ-თოთ თქვენს განკითხვას საშუალებათ გ-მოვაცხადო, რომ სოფელ ქუაღვეში გა-მართულ თეატრადგან, როგორც უო-მოსსწრებულ თქვენ განკითხვა № 182-ში შემოქადა შემდეგ ფულა: ბილეგოა გა-თქადა 69 მ. და 50 გ. გარდა ამ ფუ-ღასა შემოწმებული იქნა შემდეგი პირე-ბისკან: თაე. მისხელ ამირჯანბის 8 მ. თაე. ღვათ ბარკატოან-დათიაშვილმა 2 მ. თაე. ბაგრატ ბაგრატოან-დათიაშვი-ლმა 1 მს. თაე. იქნა ამირჯანბის 1 მ. მთლად შემოქადა 81 მს. 50 გ. ს-რეგმა 21 მ. 50 გ. ნადა ფული ღარ-განა 60 მს., რომელსაც უთონსადაც ვთხოვ თქვენ რედაქციას გუგუგუგუგუ-ბის სასარტყლად. (ВЪ ГРУЗИНСКУЮ КАССУ ПРИ МОСКОВСКОМЪ УНИВЕР-СИТЕТѢ). ამასთანვე გუგუგუგუგუგუგუ-ღობას ვუხდით თაე. დღეს ივანეჯანდაშვილს და თაე. ვასილ ბაგრატოან დათიაშ-ვილს, რომელსაც დიდი შექმნაა ჯ-მოგვიანეს.

თაე. სანდრო ბაგრატოან-დათიოშვილი

გ ე ვ ე ა

13 სექტემბერი

პატი-აზურში. რკინის გზების წარ-მოადგენელთა კრებამ დაადგინა, რომ იმ ერთს მოგზაურს, რომელსაც თე-ლი იკუპე უქირავს, ბილეთს გარდა, ვერსულე მს-სამი კაპ. გადახდეს, ორს

მგზავრს ორ-ორი კაპეტი, სანს—თი-თო, მთელის ვაგონისათვის-კი—მის ნახევარ ადგილის ფსი. წინადადება შეტანილი, რომ ადგილები დანიშნ-როს და ბილეთები ისე გაიყიდოსო.

შეტყუბრების ბირჯა, მ აგვისტო-ს

სტრუქტურა	მან. კ.	მან. კ.	მან. კ.
ხეთ-მანათიანი ოქრო ტამოქის კუბონები მანათიანი ვერცხლის ფული	1,148 1/4	1,148	149
5% პირველის შინა-განის სესხის მიმე-ბი ბილეთი	—	—	242
—მეორისა	—	—	221 1/2
4% მესამე სესხისა	—	—	—
სახელმწიფო თავდა-ხ-ნაურობის ბანკის მო-მეგ. ფურცელი	—	—	194 1/2
გირავნობის ფურცელი ტელიონის ბანკისა	—	—	—
6% —	—	—	101 1/2
5% —	—	—	100
ქუთაისის ბანკის 6%	—	—	101 1/2
5% —	—	—	100
5% ობლიგაც. ტეფ-ლისის ქალაქის საკრე-დლო საზოგადოებისა	—	—	99

განსხვავებანი

პირველი კერძო სამკურნალო ექიმის ნავასარდინისა (კვეთაში, კარანცივის ძველის პირდაპირ) ავადმყოფთ იღებენ ექიმნი ყოველ-დღე, კვირა დღეებს გარდა.

დიდობით:

ბ. ა. ნავასარდინა, 11—12 საათ-ინით, ვისაც სურის სწელებანი: სახი-რურგით ვენერიული და სიცილისი.

გ. მ. ჩიჭოანა, 9—10 საათ. სწე-ლებანი: თვალისა და ნერვებისა—ტანში ტკივილებისა.

დ. გ. რუდკოვსკია, 10—11 საათ-ანელებანი: შინაგანი, ბავშვებისა და დელთა სქესისა.

ი. ფ. პრატიკანია, 11 1/2—12 1/2 საათ. სწელებანი: ყურ-სა, ყელის, ცხვირის და გულ-მკერდის.

ექიმა ქალა ა. მ. ტურბოვანა 12 1/2—1 საათ. სწელებანი: დელ-თა სქესისა.

ს. პ. კარაპეტიაძე, 1—1 1/2 საათ. სწელებანი: შინაგანი და ბ-ეშვებისა.

სადამბობით:

ს. გურგია, 6—7 საათ. სწეულე-ბანი: ვენერიული და შინაგანი.

ბ. ა. ნავასარდინა, 7—7 1/2 საა-თამდის.

კ. ა. ფრანკუსი, 7—7 1/2 საათ. სწელებანი: ყურისა, ყელისა, და ცხვირის, ორ-მხათობით, ოთხ-მ-ხათობით და პარასკეობით.

რევე-დარბების და რევეტის დაწერ-ფისი ათი მუერი; ფსიკოსილოგის და ოპერატორისათვის—მორგებთ. სამკურნა-ლის საწოლად ასე ავადმყოფთათვის.

დირექტორს სამკურნალო-სალონო-რა მუდგინისა ნავასარდინა.

(857—1467)

მამა მოძარის აღზილს

უფრო კანთიერს ღვინის მოვარკრე-ბითან ქალაქში, ან ქალაქ გარეთ. 500 მან. წინადად შეკეტან.

მსურველბად დრფესი დასტყავოს «ივერის» რედაქციამ.

(2—2)

მ. ა. აბაშიძის ბაზოქსამა გამოვიდა და ისეოდება

პანთეონი

ქართულის თეატრისა

წინა I

შინაარსი:

იკვიანი—ფოლელი 1 მოქმედ. 6 ნელს ოთახში—ფოლ. 1 მოქმ. ახირებულთა—ფოლ. 1 მოქმ.

ფსა 30 კაპ.

(10—მ—7)

სსოპრეპა

შეიდთა ყრმათა ევესელთა გამოცემა მ. შარასისა და მს. სტაშისისა ფსაი ერთი მუერი

სიყვადება:

წერა-კითხვის გამავრცელებლისა, ქართ-ველთა ამანაგობისა, გოჭოვოს წიგნის მალაზიში და გამოცემულავ ტრამაში. ოსურგეთის. კ. თავართქილამეთსან. სამტრედიასი. პ. გელიევილითან. ქუთაისში. წერეთლისა და ბეჩინე-იშვილის მალაზიებში.

თელჯმა. ი. იმერლიშვილთან.

წერა-კითხვის საზოგადოებისა

წინის ბალახაში

ისეოდება შემდეგი წიგნები:

წიგნი	მან.	კაპ.
ახალი ვარიანტი წმ. ნი-ნის ცხოვრებისა	40	
ბუნების კარი ყლით ი.		
გოგებაშვილისა	90	
გეომეტრია II მ. ყოფი-ა		
ვისალიანია	50	
ნისალიანია	1	50
თხზულ. რ. ერისთავისა I		
თხზულ. რ. ერისთავისა II		
კოკორი, ანუ ანბანი და პირველი საკითხავი წე-ნი, სახლობაში სახმარე-ბული, ი. გოგებაშვილისა	10	
კრილოვის არაკერი, თარგ-ავასია	30	
იგივე მშენებლის ყლით	80	
მოთხრობანი ვეფ-ფშვე-ლისი	30	
შესტორის ღრამები ს. ყი-ფინისა	20	
პატარა მოამბე II აღ. მ-რიაანაშვილისა	10	
რობინსონ კრუზო, თარგ-ან. თუმანიშვილისა	30	
რუხი მგელი გ. წყურ-თლისა	15	
ქილოლა და დამანა	3	
შალვას თავდასასვლილი ცა-ხელისა	15	
ცეკრი მ. შვიდმეცლისა	30	
წითელი ფარანი, თარგ-ან. დრონიკაშვილისა	15	
ხომლი, ანუ რჩეულთა ლე-ქსთა კრება, ი. გოგებაშ-ვილისა	30	
ხატური ან. თუმანიშვი-ლისა	10	
კონა ი. გოგებაშვილისა	50	
კუნწული, ანუ მოთხრო-ბანი მოზრდილ კრამთა-თის ი. გოგებაშვილისა	40	
შინაური საქონელი და იო-სი მოვლა-მოშენება ი. როსტომოშვილისა	5	
ვიქტორ-პიუგოს რომანი-დამ ოთხმოც-და-ცა-მეტე წელი* ლ. ყიფი-ანისა	20	
ლექსები ვახტ. ორბელი-ანისა	20	